Dosarul nr. 3r-177/25; (2-25006898-02-3r-26032025)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Râșcani (judecător Stratulat Gheorghe)

D E C I Z I E

19 iunie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

în componența:
Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
judecătorii Bostan Angela și Dașchevici Grigore

examinând recursul depus de avocatul Croitor Alexei, în interesele lui Melinte Constantin, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 februarie 2025, prin care a fost respinsă cererea de suspendare a executării actului administrativ contestat,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Melinte Constantin către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Comisia de Transmitere a Locuințelor, privind anularea actului administrativ individual defavorabil; obligarea reexaminării dosarul privind acordarea unei locuințe,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 21 ianuarie 2025 Melinte Constantin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Comisia de Transmitere a Locuințelor, solicitând: anularea actului administrativ - decizia nr.55 din 05.12.2024 emisă de Comisia de transmitere a locuințelor pe lângă Ministerului Muncii și Protecției Sociale, prin care s-a respins dosarul lui Melinte Constantin privind acordarea unei locuințe în blocul locativ situat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 91/3; obligarea Comisiei de transmitere a locuințelor pe lângă Ministerului Muncii și Protecției Sociale să reexamineze dosarul lui Melinte Constantin privind acordarea unei locuințe în blocul locativ situat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 91/3.

Concomitent cu depunerea acțiunii, Melinte Constantin a solicitat aplicarea unei măsuri provizorii, prin suspendarea actului administrativ - decizia nr.55 din 05.12.2024 emisă de Comisia de transmitere a locuințelor pe lângă Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu obligarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale să rezerveze din blocul locativ situat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 91/3, un apartament cu 3 camere, până la examinarea dosarului.

Poziția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 februarie 2025, a fost respinsă cererea reclamantului Melinte Constantin privind aplicarea măsurilor provizorii, prin suspendarea actului administrativ - decizia nr.55 din 05.12.2024, emisă de Comisia de transmitere a locuințelor pe lângă Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Solicitarea recurentului:

La 07 martie 2025 avocatul Croitor Alexei, în interesele lui Melinte Constantin, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 februarie 2025, solicitând anularea încheierii primei instanțe, cu adoptarea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea de suspendare a executării actului administrativ contestat.

Termenul de declarare a recursului:

În temeiul art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată, în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost emisă la data de 17 februarie 2025, fiind comunicată avocatului prin intermediul poștei electronice la 20 februarie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 07 martie 2025, astfel încât Colegiul conchide că recursul a fost declarat în termen.

Argumentele părților:

În motivarea recursului declarat reprezentantul recurentului a invocat că în cazul de față, sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Recurentul este participant la lichidarea consecințelor avariei de la C.A.E. Cernobîl, calitate atestată prin legitimația nr. 0841, iar locuința solicitată face parte dintr-un fond destinat expres acestei categorii, conform Legii nr. 323/2023. Refuzul de rezervare a locuinței și continuarea aplicării deciziei administrative contestate, ar putea conduce la pierderea definitivă a dreptului său asupra bunului, în favoarea altei persoane, cauzând astfel un prejudiciu ireparabil.

De asemenea, încheierea recurată încalcă dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât nu este motivată corespunzător. Obligația instanței de a-și motiva deciziile este esențială pentru respectarea drepturilor procesuale ale părților și pentru posibilitatea exercitării căii de atac. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Hiro Balani c. Spaniei, Suominen c. Finlandei, Fabris c. Franței) impune examinarea cu rigoare și atenție a argumentelor decisive formulate de justițiabil, ceea ce în prezentul caz nu a fost realizat.

Comunicarea actelor:

Colegiul a notificat intimatul despre depunerea recursului, oferindu-i un termen pentru prezentarea referinței, însă intimatul nu și-a valorificat dreptul său procedural și nu a prezentat referința, fapt care nu împiedică instanței examinarea recursului în baza actelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform art. 241 Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

În corespundere cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

În speță, obiect al examinării constituie cererea reclamantului privind suspendarea executării deciziei nr.55 din 05.12.2024 emisă de Comisia de transmitere a locuințelor pe lângă Ministerului Muncii și Protecției Sociale, prin care s-a respins dosarul lui Melinte Constantin

privind acordarea unei locuințe în blocul locativ situat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia, 91/3.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 februarie 2025, a fost respinsă cererea reclamantului Melinte Constantin privind aplicarea măsurilor provizorii, prin suspendarea actului administrativ - decizia nr. 55 din 05.12.2024, emisă de Comisia de transmitere a locuințelor pe lângă Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

La 07 martie 2025 avocatul Croitor Alexei, în interesele lui Melinte Constantin, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 februarie 2025, solicitând anularea încheierii primei instanțe, cu adoptarea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea de suspendare a executării actului administrativ contestat.

Instanța de recurs analizând materialele dosarului în raport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția primei instanțe despre respingerea cererii reclamantului de suspendare a executării actului administrativ contestat, este justă și legală, având la bază cumulul dovezilor administrate, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

În conformitate cu prevederile art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2).

Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere.

Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Conform art. 10 alin. (1) Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Codul administrativ, actele administrative individuale defavorabile sunt actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Colegiul reține că suspendarea executării actului administrativ individual, reglementată de art. 214 Codul administrativ, este o măsură urgentă și provizorie care are finalitatea de a asigura o protecție efectivă a drepturilor persoanei care invocă încălcarea lor prin activitatea administrativă ilegală a autorității publice. Asigurarea protecției efective se fundamentează pe art. 3, 36, 39, 40 și 219 Cod administrativ. Legiuitorul pornind de la principiul asigurării protecției efective a drepturilor persoanei, a reglementat expres posibilitatea solicitării

suspendării executării actului administrativ individual până la inițierea acțiunii în contenciosul administrativ. Or, art. 3 Cod administrativ prevede expres că legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținând-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Completul judiciar reiterează că art. 172 alin. (2) Cod administrativ reglementează alternativ, dar nu cumulativ, două motive de suspendare a executării actului administrativ individual:

a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Raportând prevederile normelor legale enunțate la circumstanțele cauzei, Colegiul consideră că judecătorul primei instanțe a ajuns la o concluzie corectă despre netemeinicia cererii de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil.

Or, scopul instituit de lege a operațiunii de suspendare a executării actului administrativ, constă în oferirea unei protecții provizorii drepturilor și intereselor persoanei prin aplicarea unor măsuri de urgență menite să preîntâmpine survenirea iminentă a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în privința căruia există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Cu referire la motivul de suspendare prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, Colegiul reține ca fiind corecte concluziile instanței de fond că, prin prisma prevederilor art. 93 din Codul administrativ, reclamantul a eșuat să convingă instanța de judecată de existența unor circumstanțe de natură să evidențieze serioase vicii de legalitate.

Criticile invocate de recurent precum că suspiciunile serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, se demonstrează prin desfășurarea procedurii administrative în lipsa reclamantului, nu pot fi reținute de instanța de judecată.

Or, art. 94 alin. (2) Cod administrativ stabilește că, audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Respectiv, doar la examinarea fondului și nu la etapa examinării cererii de suspendare, instanța de judecată va avea posibilitate să aprecieze argumentul reclamantului dacă autoritatea publică a respectat etapa audierii participanților procedurii administrative, fie verbal, fie în scris.

Respectiv, argumentul invocat nu se încadrează în prevederile art. 174 alin. (1) lit. a) Cod administrativ și nu poate fi reținut de instanța de judecată ca temei de suspendare a executării actului administrativ contestat.

Completul judiciar reiterează că actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate și prezumția de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) și imediat, el fiind însuși titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Prin urmare, având în vedere că examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, în prezenta speță, în limitele necesare examinării cererii de

suspendare, prima instanță just a concluzionat că nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea actului administrativ contestat.

La fel, Colegiul consideră că este corectă argumentarea instanței de fond și despre lipsa unui substrat probatoriu cu referire la pretinsa existență a unor riscuri de producere a prejudiciilor ireparabile prin executarea actului administrativ contestat.

Argument principal invocat de recurent în susținerea temeiului de suspendare prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, reprezintă faptul că recurentul este participant la lichidarea consecințelor avariei de la C.A.E. Cernobîl, calitate atestată prin legitimația nr. 0841, iar locuința solicitată face parte dintr-un fond destinat expres acestei categorii, conform Legii nr. 323/2023, astfel că refuzul de rezervare a locuinței și continuarea aplicării deciziei administrative contestate ar putea conduce la pierderea definitivă a dreptului său asupra bunului, în favoarea altei persoane, cauzând astfel un prejudiciu ireparabil.

În acest context, Completul judiciar consideră necesar de a menționa că, prin Decizia Comisiei de transmitere a locuinței nr. 55 din 05.12.2024, autoritatea publică a concluzionat că dosarul lui Melinte Constantin este neeligibil pentru acordarea unei locuințe în blocul locativ din mun. Chișinău, str. Alba Iulia nr. 91/3.

Respectiv, reclamantul nu a argumentat în ce măsură nesuspendarea acestei decizii ar putea să afecteze drepturile sale sau în ce sens se va schimba situația acestuia, în cazul suspendării actului administrativ contestat. Or, o eventuală suspendare a executării Deciziei Comisiei de transmitere a locuinței nr. 55 din 05.12.2024, nu va duce la includerea lui Melinte Constantin în lista persoanelor care pot beneficia de locuință în blocul locativ enunțat.

Completul judiciar nu poate fi de acord cu poziția recurentului că refuzul de rezervare a locuinței și continuarea aplicării deciziei administrative contestate, ar putea conduce la pierderea definitivă a dreptului său asupra bunului în favoarea altei persoane, cauzându-i astfel un prejudiciu ireparabil.

Or, recurentul nu ține cont de faptul că în cazul unei eventuale hotărâri favorabile, devin aplicabile prevederile art. 228 alin. (1) din Codul administrativ, în conformitate cu care actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată, nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

Prin urmare, în cazul admiterii acțiunii, cererea lui Melinte Constantin va fi reexaminată, așa cum se solicită prin acțiunea în contencios administrativ.

Conform art. 2006 alin. (1) din Codul civil, (1) Prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică, astfel că în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești favorabile, reclamanții ar avea posibilitate să-și valorifice dreptul său reglementat de Codul administrativ în coroborare cu Codul civil, solicitând compensarea prejudiciului cauzat prin actul administrativ contestat.

Prin urmare, în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești favorabile în cadrul acțiunii în contestare, reclamantul va fi restabilit în drepturile încălcate, iar argumentele contrare nu pot fi reținute, întrucât sunt lipsite de justificare, având caracter declarativ.

Alte argumente invocate de recurent în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de instanța de recurs, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se referă la circumstanțe care au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

În consecință, instanța de recurs reține prin prisma jurisprudenței Curții Europene a

Drepturilor Omului, și anume cauza Rebait și alții c. Franței, că art. 6 par. 1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes. Astfel, dat fiind că argumentele recursului sunt nefondate și combătute integral prin concluziile relatate supra, în speță lipsind temeiuri legale pentru anularea încheierii contestate, Colegiul conchide că recursul declarat este integral nefondat și pasibil de a fi respins.

Reieșind din cele expuse, dat fiind că instanța de recurs a constatat netemeinicia motivelor invocate de recurent, combătute integral prin argumentele expuse și concomitent a constatat legalitatea încheierii contestate prin prisma constatărilor expuse supra, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge cererea de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul depus de avocatul Croitor Alexei, în interesele lui Melinte Constantin.
Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 februarie 2025.
Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore